

se zalagajo čitateljice iz posojilnih knjižnic, ter ob jednem tudi način čitanja, češ, navadno se prečita le prvih 10—12 strani in sklep. Seveda nisem takrat mislila, da bi bil kedo toli naiven, da bi to osebno vzel. — Ravno tako tudi nisem hotela sumarično zavreči vse literature, kakor mi očita c. g. Grešnik. Govorila sem o *slabem čtivu*, a on je mislil na *dobro*. Zdaj vidim, da le nisem bila dosti oprezna.

Kar pa se tiče ženske emancipacije, rajši kar nič ne odgovarjam, kajti za ta odgovor bi trebalo zopet celega članka. Vsakako se mi pa dozdeva, da je c. gosp. G. pojem o ženski emancipaciji sličen volilni pravici v splošni V. kuriji.

Torej pravico do izobrazbe imamo! Da, imeli smo jo že pred; saj nam ni nihče branil plačati drage privatne učitelje. Pa celó zdaj! Par tednov po izidu mojega članka „O ženskih študijah“ so se nam odprle tudi vi soke šole. Tega pa zdaj seveda še nisem mogla zabeležiti, ker, žal, nisem nobena pythia. Sicer pa vendar ne vem, če nam ta pravica ne prinaša samo „brodlose Künste“

Vsakako pa priporočam svojim sestram — tudi onim; ki ne mislijo nikdar pohajati visokih šol, poleg romanov tudi nekoliko fizike, kemije, logike itd. Slednje pa posebno tudi onim zastopnikom krepkejšega spola, ki mislijo odgovarjati na „Slovenkine“ članke.

D a n i c a.

Morda . . .

Oj zvezdice prijazne,
Neba zlati cvetovi,
Svetilke ve ponočne, —
Orjaški vi svetovi.

Mordà se kdaj vam sanja
O zemlji, sestri vaši,
Kjer bol z radóstjo biva
V nesmrtui duši naši . . .

V i d a.

Prevara.

Po zimi sem tolikrat mislil:
Ko pride gorko poletje,
Imel bom v naravi zavetje.
Vso žalost iz srca mi vzame
Veselih ptic ljubeznivo petje.

Osipljejo davno se rože,
Mladiče izpeljal je orel,

Na polji je klas dozorel —

In kaj imam od poletja?

Nič drugega ne, da sem močno ogorel.

Anton Medved.

Skopost in varčnost.

Po italijanskem prevela Marica.

Na tem blaženem svetu se zamenjuje čestokrat — in po krivici ekonomija sè skopostjo.

„L'homme sage et rangé met l'argent dans sa tête, mais il se garde bien de le mettre en son coeur“, pravi nek moder francoski pesnik, kar se pravi po naše nekako tako-le: Moder in reden mož deva denar v svojo glavo ali on se skrbno čuva, da mu denar ne pride v srce.

Te dve vrsti pojasnili bi dovolj pojem o ekonomiji in skoposti.

Prvi teh dveh izrazov pomeni čednost, veliko čednost, drugi izraz pa strast in sicer eno najbolj antipatičnih strasti.

Skrbno pa moramo paziti, da ko smo na vrhuncu, kateri označuje čednost, ne telebnimo v strast.

Ekonomija, drage čitateljice, je prava razdelitev naših dohodkov, ki so nam dani za naše potrebe.

Ona nas vodi k redu, k razmišljevanju, k delu.

Nekateri puntarski duhovi se vsemu temu brezmišelnó smejejo, kajti ekonomija se jim pač dozdeva jako mala krepost.

Ali verujte mi, zagotavljam vas, da to ni nikakova mala čednost; varčnost je podlaga miru in vsakega ugodnega življenja.

Pameten človek, naj bo že mož ali žena, ki ne troši več nego mu dovoljujejo njegovi dohodki, osobito ne, da si privoščí kako nepotrebno materijalno veselje, oni človek dosežê najlaže srečo ali vsaj zadovoljnost. On gleda kakor umetnik predmet, ki mu ugaja in ga ne more dobiti, ne da bi zato zavidal srečnejšega.

Kakor se ne moremo polastiti zlatih solčnih žarkov, tako ne smemo poskušati polastiti se stvari, za katere bi morali izdati kar smo odmenili za potrebne reči.

Ali se moramo zato odreči za vedno zaželjenim stvarjem, ki nam ugajajo? Gotovo ne! Marveč delali bomo, da bodo zaželjene reči kdaj naše in ko si jih pridobimo pošteno ter z delom, tedaj lahko položimo roko zmagonosno nanje, z brezmejnim veseljem češ, to je sad našega truda!

Varčnost, kakor jo razumevam jaz, obstoja v tem, da znamo prav in pametno razdeliti dohodke, s katerimi lahko razpolagamo in ne v *stiskanji* teh dohodkov, katere bi devali na stran in s tem kratili brezpotrebno onim, ki žive v naši družini vsako ugodnost.

Najbolj varčni pa moramo biti — s časom: Franklin je rekel: